

SHALOM TOMASZ NEUMAN

BWA Jelenia Góra 18.11 - 09.12.2016
Długa 1 / bwa@jeleniagora.pl / Kurator: Mirosław Lewandowski

DOFINANSOWANE PRZEZ
MIASTO JELENIA GÓRA

GL GALERIE
LEWANDOWSKI

★ ★ ★ ★ ★
KULTURA PRO EVROPU
CULTURE FOR EUROPE

Artist's statement

Skoro nasz świat złożony jest z nakładających się na siebie bodźców, które nieustannie atakują nasze zmysły, dlaczego sztuka wizualna miałaby się ograniczać tylko do jednej z dyscyplin, jak malarstwo, rzeźba, druk, film czy przetworzone komputerowo obrazy cyfrowe? Czy nie jest prawdą, iż obrazowość stanowi jedność z dźwiękiem i postępującą ewolucją? Czy w takim przypadku sztuka nie powinna być lustrem, które precyzyjnie odzwierciedla nasze środowisko, społeczeństwo i kulturę? Używam resztek i śmieci ponieważ są one dziełem ludzkich rąk, tworzą przestrzeń, przemawiają do naszego kulturowego "ja" i umieszczają sztukę w konkretnym przedziale czasowym.

Zbudowałem pierwszy skomputeryzowany system przyciemniania w 1968 r. Był zaprogramowany do niekończących się kombinacji świetlnych, mających na celu stworzenie otoczenia oddziałującego na kilka zmysłów, w którym dwuwymiarowe obrazy są niemożliwe do odróżnienia od trójwymiarowych obiektów i elementów przestrzennych w moich pracach. Warstwa zmieniających się barwnych światel oraz projekcji w połączeniu z zapętlonym systemem nagłaśniającym odkształca percepcję otaczającej widza fizycznej przestrzeni i tym samym skutecznie łączy wszystkie media w jednorodną wypowiedź, którą nazywam "fusion art".

Chcę stworzyć pomost niwelujący istniejące bariery pomiędzy dyscyplinami artystycznymi, takimi jak malarstwo, rzeźba, światło, dźwięk, performance, sztuka cyfrowa, słowo pisane/mówione. Chcę uczynić te odrębne dziedziny niemożliwymi do odróżnienia od siebie, tworząc jedną multidyscyplinarną i multisensoryczną przestrzeń.

Uwielbiam malarstwo figuratywne i jestem mu w pełni oddany. Jednak poprzez oderwanie się od płótna, mogę umieścić podejście klasyczne we współczesnej ramie, wykorzystując komputer do kreowania i wkomponowywania sztuki cyfrowej. W ten sposób, buduję most między przeszłością a teraźniejszością, gdzie tradycja może stapać się z ewolucją kulturalną i technologiczną.

If our world is composed of overlapping stimuli which create constant sensory overload, then why should visual art limit itself to any one discipline such as painting, sculpture, print, video or computerized digital images? Is it not true that imagery is inseparable from sound and evolution in time? And if that is the case, shouldn't art be a mirror which accurately reflects our environment, society and culture? I use detritus and garbage because they are the artifacts of our society, comprise our environment, speak to who we are as a culture and place the art in time.

I built my first computerized dimming system in 1968. It was programmed for infinite lighting combinations to create a multi sensory environment where twodimensional images are indistinguishable from the three-dimensional objects and sculpturally painted elements in my work. The overlay of evolving colored lights and projections in conjunction with a looped sound system distorts the viewer's perception of his or her surrounding physical space, and thereby successfully integrates all media into one indistinguishable statement which I call fusion art.

I want to bridge the existing barriers between artistic disciplines such as painting, sculpture, light, sound, performance theatre, digital art and the written/spoken word. I want to make these individual disciplines indecipherable from one another, creating a multi disciplinary and multi sensory environment.

I love figurative painting and I am firmly committed to it. By breaking away from the canvas, I can bring a classical approach into a more contemporary mode, especially when using the computer to create and incorporate digital art. In this way, I am creating a bridge between the past and the present, where classical tradition can fuse with our continuing cultural and technological evolution.

NYC, 2012

Neo Nuky Madama, 1985, instalacja / installation

Shalom Tomas Neuman

Artysta multidyscyplinarny urodzony w Pradze po II Wojnie Światowej. Dzieciństwo spędził w Hajfie (Izrael), dokąd jego rodzina wyemigrowała w 1948 roku. W wieku 12 lat razem z siostrą i rodzicami przenieśli się do Pittsburgha w stanie Pensylwania (USA). Od lat osiemdziesiątych dwudziestego wieku na stałe mieszka i pracuje w Nowym Jorku, część roku spędza w Pradze.

Studiował malarstwo i rzeźbę w Carnegie-Mellon University oraz w Indiana University. Po wygraniu stypendium szkolił się również we Francji. W 2013 roku otrzymał nagrodę Premio Galileo 2000. Wykładał w The Cooper Union, Parsons School of Design, Pratt Institute of Technology, The School of Visual Arts. Jego prace były wystawiane w galeriach i muzeach na terenie USA, Ameryki Południowej, Europy i Azji. Stanowią również część zbiorów Galerii Narodowej w Pradze (Czechy), Muzeum Kampa (Czechy), Muzeum Franza Kafki (Czechy), Muzeum Imigracji na Ellis Island (USA), Muzeum Sztuki Carnegie (USA), Muzeum Sztuki Współczesnej (Francja), Muzeum Obrazu i Dźwięku w Sao Paulo (Museu Da Image E Dom Som, Brazylia) oraz prywatnych kolekcji, należących między innymi do Elaine DeKooning, Enrico and Roberty Baj, Rosy Easman, Paolo Martiniego, Miguel Cardii oraz Ivana Karpa.

Fusionist and multisensory artist, was born in Prague aftermath of The Second World War. His family immigrated in 1948 from Prague to Haifa (Israel), where he spent his childhood. When he was 12 years old, Shalom with sister and parents immigrated to Pittsburgh, PA (USA). From the eighties of the twentieth century, he lives and works in New York City, part time of the year he spends in Prague.

He studied painting and sculpture at Carnegie-Mellon University. After winning a scholarship he studied in France. Shalom is the recipient of the Premio Galileo 2000 Award for Art XV Edition. He has taught at The Cooper Union, Parsons School of Design, Pratt Institute of Technology, The School of Visual Arts. He has been exhibited extensively in galleries and museums in the United States, Europe, South America, Asia and Israel. His works are in the collections of the National Gallery of Prague (Czech Republic), Museum Kampa (Czech Republic), Kafka Museum (Czech Republic), Ellis Island Museum (New York), Museum of Modern Art (Carnegie Institute, Pittsburgh, PA), Museum of Modern Art (Nice, France), Museu Da Image E Dom Som (Sao Paulo, Brazil) and in the private collections of Elaine DeKooning (USA), Enrico and Roberta Baj (Italy), Rosa Easman (USA), Paolo Martini (Italy), Miguel Cardia (Portugal), and Ivan Karp (USA) and others.

Szczymk / Fusion Goddess, 1972-1984, instalacja / installation